

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 422/2012-9

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 11. októbra 2012 predbežne prerokoval sťažnosť V. S., T., vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Trnava v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/01 v období po vydaní nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. S. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 21. septembra 2012 doručená sťažnosť V. S., T. (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a

základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom Okresného súdu Trnava (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/01 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol:

„B. so sídlom v T... podalo na Okresný súd v Trnave návrh na vydanie platobného rozkazu, vedené pod č. k.: 5 Ro 3620/00 zo dňa 15. 12. 2000, proti odporcovi: V. S... o zaplatenie 900.- Sk s príslušenstvom.

Odporca podal odpor proti platobnému rozkazu dňa 28. 12. 2000.

Súd robí vo veci zbytočné súdne prietahy a neefektívne koná na čo som podával viaceré s do rúk predsedu Okresného súdu v Trnave.

Uznesením zo dňa 09. apríla 2010 okresný súd rozhodol, že konanie v časti zaplatenej istiny 29,87 EUR zastavuje.

Proti horeuvedenému uzneseniu som podal odvolanie zo dňa 01. 06. 2010, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trnave uznesením zo dňa 27. apríla 2011 v tom zmysle, že odvolací napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa mení tak, že konanie ohľadne istiny 27,87 EUR (900,- Sk) sa nezastavuje.

Medi týmto časom som podal na Ústavný súd Slovenskej republiky sťažnosť zo dňa 26. 11. 2010, o ktorej ústavný súd rozhodol nálezom III. ÚS 375/2011-34, zo dňa 26.10. 2011. Od tohto nálezu ústavného súdu uplynula takmer ročná lehota a vo veci nie je do dnešného dňa právoplatne rozhodnuté.“

Podľa názoru sťažovateľa okresný súd svojím postupom v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/01 porušil ním označené základné právo a právo, ktorých ochrany sa domáha podaním sťažnosti ústavnému súdu.

Vychádzajúc z uvedených skutočností sťažovateľ žiada, aby ústavný súd takto rozhodol:

„1. Okresný súd v Trnave v konaní vedenom pod sp. zn.: 12 C 22/01 porušil základné právo V. S. na prerokovanie veci efektívne a bez zbytočných prietahov zaručené v čl. 48

ods. 2 ústavy, ako aj jeho právo na prerokovanie veci súdom podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

2. V. S. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 5.000.- EUR, ktoré mu je Okresný súd v Trnave povinný zaplatiť do jedného mesiaca od právoplatnosti tohto nálezu.

3. Okresnému súdu v Trnave prikazuje, aby v konaní pod sp. zn.: 12 C 22/01 konal bez zbytočných súdnych prietahov a efektívne.

4. Okresný súd v Trnave je povinný zaplatiť advokátovi trovy právneho zastupovania pred ústavným súdom.“

Sťažovateľ zároveň požiadal ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

II.

Ústavný súd podľa čl. 127 ods. 1 ústavy rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. Ak porušenie práv alebo slobôd podľa odseku 1 vzniklo nečinnosťou, ústavný súd môže prikázať, aby ten, kto tieto práva alebo slobody porušil, vo veci konal. ...

Predmetom konania pred ústavným súdom bolo posúdenie, či postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 12 C 22/01 v období po vydaní nálezu ústavného súdu č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011 došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov zaručeného v čl. 48 ods. 2

ústavy a jeho práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec... prerokovala bez zbytočných priet'ahov...

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola... v primeranej lehote prejednaná...

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Ústavný súd zistil, že po vydaní nálezu č. k. III. ÚS 375/2011-34 z 26. októbra 2011 okresný súd v predmetnej veci vykonal tieto procesné úkony:

Dňa 27. októbra 2011 sa uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na neurčito na účely doloženia potrebných listín. Okresný súd uznesením z 29. novembra 2011 odňal sťažovateľovi oslobodenie od súdnych poplatkov, ďalším uznesením z toho istého dňa zastavil konanie v určitej časti sumy a ďalším uznesením z toho istého dňa zastavil konanie o protinávruhu. Dňa 13. decembra 2011 okresný súd vyzval odporcu na doplnenie podania a uznesením z toho istého dňa pripustil zmenu petitu vzájomného návrhu. Uznesením

z 31. januára 2012 okresný súd odmietol podanie sťažovateľa v časti vzájomného návrhu. Dňa 27. februára 2012 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 26. apríl 2012. Okresný súd uznesením z 13. marca 2012 čiastočne zastavil konanie o protinávrhu. Pojednávanie konané 26. apríla 2012 okresný súd odročil z dôvodu potreby nariadenia znaleckého dokazovania. Uznesením z 2. mája 2012 okresný súd ustanovil znalca, avšak uznesením z 9. júla 2012 bolo predmetné uznesenie z 2. mája 2012 na podnet sťažovateľa zrušené. Dňa 19. septembra 2012 sa na okresnom súde uskutočnilo pojednávanie, ktoré bolo odročené na 8. október 2012, a pojednávanie uskutočnené 8. októbra 2012 bolo odročené na 29. október 2012.

Z prehľadu uvedených procesných úkonov vyplýva, že okresný súd v predmetnej veci konal plynule a efektívne, reagoval na podania účastníkov konania a v jeho postupe ústavný súd nezistil žiadne obdobie nečinnosti, ktoré by kvalitatívne mohlo prispieť, resp. spôsobiť porušenie sťažovateľom označeného základného práva zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy a práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru.

Ústavný súd navyše poznamenáva, že sťažovateľ je povinný strpieť postup okresného súdu pri vybavovaní jeho procesných podaní, na ktorých podanie je sťažovateľ ako účastník konania oprávnený, avšak doba nevyhnutná na ich vybavenie prispieva k celkovému predĺženiu konania.

Podľa judikatúry ústavného súdu dôvodom na odmietnutie sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť je nezistenie žiadnej možnosti porušenia označeného základného práva alebo slobody, reálnosť ktorej by mohol posúdiť po jej prijatí na ďalšie konanie (II. ÚS 70/00, I. ÚS 117/05, I. ÚS 225/05, II. ÚS 272/06).

S ohľadom na tieto skutočnosti preto neprichádza do úvahy, aby ústavný súd postup okresného súdu v predmetnom konaní po prípadnom prijatí sťažnosti na ďalšie konanie kvalifikoval bez ďalšieho ako porušenie základného práva sťažovateľa zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, resp. práva zaručeného v čl. 6 ods. 1 dohovoru, a preto rozhodol podľa § 25

ods. 2 zákona o ústavnom súde o odmietnutí sťažnosti, tak ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

Vzhľadom na odmietnutie sťažnosti ústavný súd nepovažoval za potrebné rozhodovať o žiadosti sťažovateľa o ustanovenie právneho zástupcu v konaní pred ústavným súdom.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 11. októbra 2012